

SKO-ZP-4160/256-257/2017

Decyzja

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koninie

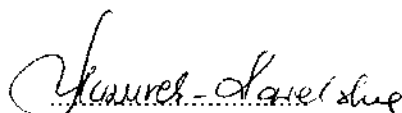
w składzie: Przewodniczący *Małgorzata Kierczyńska*
członkowie *Sylwia Mazurek - Kowalska (spr.)*
Krzysztof Nitecki

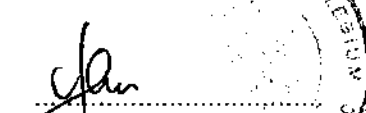
działając na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 856 ze zm) i § 1 pkt 15 lit.b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie obszarów właściwości miejscowej samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. z 2003 r., Nr 198, poz.1925), art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2017, poz. 1257) w związku z art. 59 ust. 1, art. 64 ust. 1 i ust. 2, art. 71, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017, poz. 1405 ze zm.) w związku z § 3 ust. 1 pkt 35 i 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71)

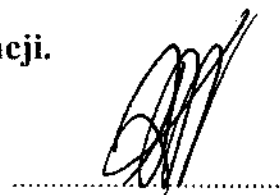
po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 12 stycznia 2018 roku,
odwołania Pani Ilony Nawrockiej i Pana Rafała Nawrockiego prowadzących
działalność gospodarczą pod nazwą R&I „Nawroccy” s.c. Rafał Nawrocki i
Ilona Nawrocka w Koninie reprezentowanych przez radcę prawnego Katarzynę
Konieczny z Kancelarii Radcy Prawnego Joanna Szanser - Smagacz, al. Plk Wł.
Beliny - Prazmowskiego 14/2, 31-514 Kraków,
od decyzji Prezydenta Miasta Konina z dnia 19.10.2017 r. Nr 18, znak
OŚ.6220.18.2017 w sprawie odmowy uzgodnienia środowiskowych
uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw
płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewid. 2154
obręb Przydziałki w Koninie,

orzeka :

- utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

Sylwia Mazurek -Kowalska

Małgorzata Kierczyńska

Krzysztof Nitecki

Uzasadnienie

Pani Ilona Nawrocka i Pan Rafał Nawrocki prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R & I s.c. Rafał Nawrocki i Ilona Nawrocka ul. Gojawiczyńskiej 9, 62-500 Konin wnioskiem z dnia 28.03.2017 r. (data wpływu do organu I instancji 28.03.2017 r.) zwrócili się do Urzędu Miejskiego w Koninie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie. Do wniosku załączono kartę informacyjną przedsięwzięcia, wyrys z mapy ewidencyjnej w skali 1:1000, wypis i wyrys z operatu ewidencyjnego.

Inwestorzy pismem z dnia 12.04.2017 r. zwrócili się do Urzędu Miejskiego w Koninie z prośbą by nie wysyłać do dalszego opiniowania założonego wniosku z uwagi na zamiar rozszerzenia zakresu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach planowanej inwestycji o myjnię automatyczną do czasu uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia o zagadnienia związane z oddziaływaniem myjni na środowisko.

Nowa karta informacyjna przedsięwzięcia została złożona w dniu 05.05.2017 r.

Stosownie do art. 64 ust. 2 pkt 3 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko pismem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 12.05.2017 r. organ I instancji zwrócił się do Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z prośbą o wydanie wypisu wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina dla działki nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie oraz o stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie pismem znak UA.6727.259.2017 z dnia z dnia 17.05.2017 r. stwierdził, iż zgodnie zuchwałą nr 681 Rady Miasta Konina z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego nr 33, poz. 994 z dnia 01.03.2002 r.), działka oznaczona numerem ewidencyjnym 2154, położona w obrębie Przydziałki, znajduje się na terenie oznaczonym w planie następującym symbolem i przeznaczona jest pod:

M,U - zabudowę mieszkaniowo-usługową,

W - wody powierzchniowe.

W § 10 pkt. 4 wyżej wymienionego planu ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W świetle powyższych ustaleń Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie stwierdził, że przedsięwzięcie polegające na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 położonej w Koninie w obrębie Przydziałki, jeżeli nie będzie wymagało sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, nie będzie naruszało ustaleń wyżej wymienionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Pismem z dnia 23.05.2017 r. Pan Antoni Ciesielski nie wyraził zgodny na budowę stacji paliw CPN w pobliżu swojej działki ozn. 466/3 przy ul. Zagórowskiej.

Pan Zbigniew Marczak pismem z dnia 24.05.2017 r. również nie wyraził zgody na budowę stacji paliw z powodu jej kolidowania z przyszłości z budową domu.

Pismem z dnia 22.05.2017 r. Inwestor wniósł o zawieszenie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Prezydent Miasta Konina postanowieniem z dnia 25.05.2017 r. Nr OŚ.6220.18.2017 zawiesił postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z

infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewid. 2154 obręb Przydziałki w Koninie.

Pan Rafał Nawrocki prowadzący działalność pod nazwą R & I s.c. Rafał Nawrocki i Ilona Nawrocka ul. Gojawiczyńskiej 9, 62-500 Konin pismem z dnia 01.06.2017 r. wystąpił z wnioskiem o odwieszenie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie.

Wobec powyższego Prezydent Miasta Konina postanowieniem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 02.06.2017 r. odwiesił przedmiotowe postępowanie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 i w oparciu o art. 64 ust. 3, 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko pismem znak OŚ.6220.18.2017 w dniu 05.06.2017 r. organ I instancji zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 26.06.2017 r. wpłynęła opinia RDOŚ w Poznaniu znak: WOO-IV.4240.581.2017.MW.1 z dnia 22.06.2017 r. zgodnie z którą, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 i w oparciu o art. 64 ust. 3, 4 oraz art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) pismem znak OŚ.6220.18.2017 w dniu 05.06.2017 r. zwrócono się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koninie o opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby — co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Koninie pismem znak ON.NS- 4524-32/17 z dnia 19.06.2017 r. (20.06.2017 r. data wpływu) stwierdził, iż zachodzą przesłanki określone w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) do stwierdzenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zakres raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko winien być zgodny z wymogami art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), ze szczególnym uwzględnieniem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na zdrowie i warunki życia ludzi (zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 6a lit. a ww. ustawy).

Prezydent Miasta Konina postanowieniem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 03.07.2017 r. stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz nałożył obowiązek wykonania raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia w pełnym zakresie określonym w art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405). Potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko organ stwierdził dla dokonania pełnej i wnikliwej analizy oraz prawidłowej oceny wpływu

inwestycji na środowisko, w tym warunki życia i zdrowie ludzi, biorąc pod uwagę bliską odległość zabudowy mieszkalnej od terenu przeznaczanego dla lokalizacji inwestycji oraz możliwość wystąpienia uciążliwości związanych z jej funkcjonowaniem. Ponadto organ stwierdził, iż należy przeanalizować możliwości wystąpienia konfliktów społecznych, co wino być oparte na zbadaniu nastrojów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem oraz ocenie poziomu akceptacji. Wprawdzie przedłożona karta informacyjna obejmuje część istotnych informacji o planowanej inwestycji, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i uszczegółowienie analiz pod kątem oceny wpływu na życie i zdrowie ludzi jest zasadne także dla zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu społeczeństwu.

W dniu 05.07.2017 r. wpłynął raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie, sporządzony przez Panią inż. Marzenę Kaźmierczak.

Pismem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 07.07.2017 r. stosownie do art. 77 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) organ I instancji zwrócił się ponownie do Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z prośbą o wydanie wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie, który jest wymagany do uzyskania uzgodnienia i opinii dla wnioskowanej inwestycji oraz w oparciu o art. 80 ust. 2 ww. ustawy o stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina.

W dniu 14 sierpnia 2017 r. (data wpływu 16 sierpnia 2017 r.) do Prezydenta Miasta Konina wpłynęło pismo Państwa Rafała i Ilony Nawrockich, określające ich stanowisko na temat zgodności inwestycji polegającej na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 (obwód Przydziałki) w Koninie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz ocenę czy są podstawy do nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla ww. inwestycji.

Pismem z dnia 25.08.2017 r. Prezydent Miasta Konina wyznaczył nowy termin zakończenia sprawy, tj. do dnia 29 września 2017 r.

Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie pismem znak UA.6727.363.2017 z dnia 21.09.2017 r. poinformował, że zgodnie zuchwałą nr 681 Rady Miasta Konina z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego nr 33, poz. 994 z dnia 01.03.2002 r.), działka oznaczona numerem ewidencyjnym 2154, położona w obrębie Przydziałki, znajduje się na terenie oznaczonym w planie następującym symbolem i przeznaczona jest pod:

M,U - zabudowę mieszkaniowo-usługową,

W - wody powierzchniowe.

W § 2 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską plan określa przeznaczenie terenów na różne funkcje, a w ślad za tym wprowadza podział na funkcję podstawową oznaczoną na rysunku planu jako symbol lub zbiór symboli rozdzielonych przecinkiem i funkcję wykluczoną określoną jako mogąca oddziaływać na środowisko - działalność produkcyjna i usługowa wymagająca sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Zdefiniowanie funkcji wykluczonej dla całego obszaru planu w powyższy sposób jednoznacznie ustala, że wszelkie inwestycje produkcyjne czy usługowe wymagające

sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko niezależnie od tego czy wymaganie to jest obligatoryjne czy fakultatywne są niezgodne z tym planem. Zakaz ten znajduje również potwierdzenie w § 10 określającym szczególne warunki zagospodarowania terenów wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, gdzie w pkt. 4 ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Pismem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 22.09.2017 r. zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) poinformowano strony postępowania o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Decyzją z dnia 19.10.2017 r. Nr OŚ.6220.18.2017 Prezydent Miasta Konina, działając na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) w związku z art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28.03.2017 r. (data wpływu) R&I „Nawroccy” s.c. Rafał Nawrocki i Ilona Nawrocka ul. Poli Gojawiczyńskiej 9, 62-500 Konin odmówił uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie.

Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie organ I instancji wskazał, że przedsięwzięcie polegać będzie na budowie stacji paliw wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie. Działka, na której realizowane będzie przedsięwzięcie posiada powierzchnię ok. 0,29 ha. Na stacji sprzedawane będą: etylina, olej napędowy oraz gaz płynny LPG. W ramach realizacji inwestycji planuje się wykonanie m.in.:

- budynku obsługi stacji, o powierzchni zabudowy ok. 164 m ,
- myjni automatycznej, o powierzchni zabudowy ok. 88 m²,
- wiaty nad dystrybutorami paliw, o powierzchni ok. 170 m²,
- powierzchni utwardzonych ok. 1680 m²,
- 2 podziemnych, dwupłaszczowych zbiorników magazynowych paliw płynnych, o pojemności 60 m³ każdy,
- 1 podziemnego zbiornika magazynowego gazu płynnego LPG, o pojemności 10 m³.

Analiza karty informacyjnej przedsięwzięcia wykazała, iż przedmiotowa stacja paliw spełniać będzie wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1853 ze zm.). Inwestor planuje posadowienie dwóch podziemnych, dwupłaszczowych zbiorników na paliwa płynne o pojemności 60 m³ każdy. Zbiorniki będą szczelne, wyposażone w system monitoringu międzypłaszczowego, elektroniczny system kontroli przecieku i poziomu paliwa oraz system zabezpieczający przed przelaniem w momencie napełniania zbiornika. Zbiorniki i rurociągi zabezpieczone zostaną przed korozją. Dystrybucja paliw płynnych na terenie stacji odbywać się będzie przez dystrybutory, które umieszczone zostaną pod wiatą. Rurociągi wykonane zostaną jako szczelne. Miejsce dystrybucji oraz przeladunku paliw wykonane zostanie jako szczelne ze szczelnej płyty w technologii betonowej z zastosowaniem geomembrany olejoodpornej. Wykonany zostanie także system odprowadzania wód opadowych. Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych będą podczyszczane w separatorze substancji ropopochodnych, a następnie odprowadzane do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej.

Inwestor wskazał także, iż planuje wykonanie sieci monitoringu wód podziemnych. Dobrze zaprojektowany i wykonany system piezometrów powinien składać się z jednego otworu badawczego zlokalizowanego na dopływie wód gruntowych do terenu inwestycji, w celu określenia tzw. „zera hydrogeologicznego” tj. parametrów chemicznych i fizycznych wód wkraczających na dany teren, a dwa pozostałe otwory na odpływie wód gruntowych, za potencjalnymi ogniskami zanieczyszczeń, w takim miejscu, aby w przypadku nieszczelności infrastruktury podziemnej możliwe było wykrycie zanieczyszczeń w wodach przepływających w tym otworze. Odpowiednie zaprojektowanie i wykonanie systemu monitoringu wód podziemnych na terenie inwestycji zapewni możliwość ciągłego kontrolowania zastosowanych rozwiązań minimalizujących wpływ przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne. Woda na teren stacji dostarczana będzie z sieci wodociągowej. Ścieki bytowe odprowadzane będą do miejskiej sieci kanalizacyjnej. Myjnia wykorzystywać będzie zamknięty obieg wody z jej podczyszczaniem. Okresowo ścieki przemysłowe z myjni samochodowej po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych będą odprowadzane do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej. Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit f ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), na podstawie informacji przedstawionych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia stwierdzono, iż podczas eksploatacji przedsięwzięcia powstawać będą odpady o kodach: 13 05 01*, 15 01 01, 15 01 02, 15 02 02*, 16 07 08*, 20 03 01. Odpady te magazynowane będą selektywnie w odpowiednich pojemnikach, a następnie przekazywane podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia celem dalszego ich zagospodarowania. Uwzględniając skalę i rodzaj przedsięwzięcia stwierdzono, iż przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko gruntowo-wodne przedstawionych przez inwestora w przedłożonych dokumentach, w trakcie normalnego eksploatowania nie powinno ono znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

Biorąc pod uwagę zapisy art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, d oraz i ww. ustawy, uwzględniając rodzaj i lokalizację planowanego przedsięwzięcia, a także planowane rozwiązania mające na celu ochronę środowiska gruntowo-wodnego stwierdzono, że nie będzie ono negatywnie oddziaływać na obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych. Teren inwestycji zlokalizowany jest poza obszarami głównych zbiorników wód podziemnych. Najbliższe ujęcie wód znajduje się w odległości ok. 3 km od inwestycji. Uwzględniając skalę, charakter i lokalizację terenu, na którym zlokalizowana zostanie przedmiotowa stacja paliw, stwierdzono, iż przy zastosowaniu planowanych rozwiązań chroniących środowisko gruntowo-wodne przedstawionych przez inwestora w przedłożonych dokumentach, w tym planowany monitoring wód podziemnych, w trakcie jego normalnego eksploatowania nie powinna ona znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, d oraz i ww. ustawy, uwzględniając rodzaj przedsięwzięcia i jego lokalizację stwierdzono, że eksploatacja przedsięwzięcia nie spowoduje negatywnego wpływu na środowisko gruntowo-wodne, w tym na obszary wodno-błotne oraz inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych oraz obszary objęte ochroną oraz wody powierzchniowe. Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. k ww. ustawy stwierdzono, iż przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd nr 71 o dobrym stanie ilościowym i chemicznym, zagrożonej nieosiągnięciem celów środowiskowych dla niej wyznaczonych. Ponadto przedsięwzięcie realizowane będzie w obrębie Jednolitych Części Wód Powierzchniowych: „Powa” o kodzie PLRW600023183529, statusie „naturalna część wód”, o złym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celów środowiskowych. Uwzględniając skalę planowanej inwestycji oraz planowane do zastosowania rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, w tym w szczególności w zakresie gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej

(podczyszczanie wód opadowych z terenów zanieczyszczonych, odprowadzanie ścieków do kanalizacji) oraz rozwiązania techniczne (zastosowanie myjni z zamkniętym obiegiem wody, wykonanie zbiornika do magazynowania paliw jako dwupłaszczyznowego z odpowiednim systemem zabezpieczeń) oraz planowany monitoring wód podziemnych, nie przewiduje się jej negatywnego oddziaływania na Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Jednolite Części Wód Podziemnych. W związku z powyższym należy uznać, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie miała negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

W odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. b, c, g oraz j ww. ustawy, biorąc pod uwagę rodzaj i lokalizację przedsięwzięcia na terenie przekształconym nie przewiduje się jego wpływu na obszary o krajobrazie historycznym, kulturowym i archeologicznym. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie poza obszarami wybrzeży i środowiska morskiego, obszarami góorskimi, leśnymi oraz uzdrowiskami i obszarami ochrony uzdrowiskowej.

Na etapie eksploatacji planowanego przedsięwzięcia, źródłem emisji substancji do powietrza będzie: rozładunek paliw do zbiorników magazynowych, ich magazynowanie oraz procesy napełniania zbiorników pojazdów, a także ruch pojazdów po terenie inwestycji. Cały system dystrybucji benzyn będzie całkowicie zhermetyzowany, wyposażony w system odzysku par benzyn. Budynek biurowo-handlowy oraz myjnia samochodowa ogrzewane będą kotłem gazowym o mocy ok. 50 kW. Odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d ww. ustawy, biorąc pod uwagę zastosowane rozwiązania, mające na celu ograniczenie oddziaływania inwestycji na stan powietrza atmosferycznego, takie jak: napełnianie zbiorników magazynowych za pomocą układu tzw. „wahadła gazowego” i wyposażenie dystrybutorów paliw w system odsysania oparów oraz stosunkowo niewielki ruch pojazdów należy uznać, iż oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia nie będzie ponadnormatywnie wpływać na jakość powietrza w rejonie inwestycji.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. a i c ww. ustawy, stwierdzono, iż planowane przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie w południowej części działki nr 2154 i sąsiadować będzie od strony wschodniej z terenami niezagospodarowanymi, od strony południowej z ul. Zagórowską, kształtującą klimat akustyczny w rejonie zainwestowania, od strony północnej z terenami działalności gospodarczej, a od strony zachodniej z drogą wewnętrzną, za którą zlokalizowana jest pojedyncza zabudowa mieszkaniowa o charakterze jednorodzinny. Emisja hałasu związana będzie z ruchem autocystern, pracą dystrybutorów, myjni samochodowej oraz ruchem pojazdów poruszających się po terenie inwestycji. Jak wynika z aneksu do karty informacyjnej przedsięwzięcia przewiduje się, iż stacja obsługiwać będzie ok. 100 pojazdów w ciągu doby (80 osobowych i 20 ciężarowych). Wjazd odbywać się będzie z ul. Zagórowskiej, natomiast wyjazd poprzez drogę wewnętrzną. Stacja pracować będzie całą dobę. Z aneksu do karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, iż na ul. Zagórowskiej, na odcinku sąsiadującym z planowanym przedsięwzięciem, natężenie ruchu wynosi ok. 5000 pojazdów na dobę. Pojazdy korzystające ze stacji będą pojazdami poruszającymi się ul. Zagórowską. W aneksie do karty informacyjnej przedsięwzięcia przedstawiono analizę akustyczną uwzględniającą ruch pojazdów po terenie inwestycji oraz pracę myjni samochodowej, która zlokalizowana zostanie w budynku o izolacyjności ścian i dachu na poziomie 25 dB. Do obliczeń przyjęto, iż w ciągu 8 najmniej korzystnych godzin pory dnia ze stacji (tankowanie) skorzysta 35 samochodów osobowych i 7 ciężarowych oraz dodatkowo z myjni skorzysta 5 pojazdów osobowych, natomiast w ciągu 1 najmniej korzystnej godziny pory nocy na stacji zatankuje 1 pojazd osobowy i 1 ciężarowy. Dostawy paliw odbywać się będą wyłącznie w porze dziennej. Biorąc pod uwagę natężenie ruchu na ul. Zagórowskiej, kształtującej klimat akustyczny w rejonie zainwestowania, niewielki ruch pojazdów po terenie stacji oraz wyniki analizy akustycznej przedstawionej w dokumentacji, nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku

określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

Uwzględniając zapisy art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) stwierdzono, iż w związku z realizacją inwestycji nastąpi powiązanie z biegnącą w sąsiedztwie ul. Zagórowską, jednak ze względu na skalę i rodzaj inwestycji w fazie eksploatacji nie przewiduje się kumulowania oddziaływań planowanego przedsięwzięcia z oddziaływaniem innych przedsięwzięć.

Z uwagi na rodzaj, skalę i lokalizację planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ww. ustawy, na podstawie informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia należy stwierdzić, że przedsięwzięcie nie zalicza się do kategorii zakładów o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 138). Jak wskazano w karcie informacyjnej przedsięwzięcia obiekty, urządzenia i instalacje zostaną zabezpieczone przed wylądowaniami atmosferycznymi. Obiekt zostanie wyposażony w sprzęt p.poż. Stacja wyposażona zostanie w sorbenty. Konstrukcja zbiorników i ich wyposażenie w aparaturę umożliwiającą ciągły pomiar poziomu napełnienia i wykrycie ewentualnych nieszczelności pozwoli na użytkowanie obiektu w sposób bezpieczny dla środowiska. Ze względu na położenie geograficzne, przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: susz, trzęsień ziemi, powodzi, osuwisk, pożarów powstających w wyniku wylądowań atmosferycznych itp. przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii oraz eksploatacji zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami. Ponadto uwzględniając przyjęte rozwiązania techniczne i technologiczne można uznać, iż przedsięwzięcie nie wpłynie znacząco na zmiany klimatu w skali globalnej, a konstrukcja instalacji oraz zastosowane materiały ograniczą wrażliwość przedsięwzięcia na zmiany klimatu.

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) należy stwierdzić, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych oraz wpływem na różnorodność biologiczną. Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ww. ustawy, na podstawie przedstawionych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod przedsięwzięcie zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.). Najbliżej położonymi obszarami Natura 2000 są: obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB300002, oddalony o 0,6 km i obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Nadwarciańska PLH300009, oddalony o 0,5 km od inwestycji. Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na niezabudowanej działce wykorzystywanej obecnie na cele magazynowe. Inwestycja nie wiąże się z wycinką drzew lub krzewów. W otoczeniu przedsięwzięcia znajdują się tereny przemysłowe, zabudowa mieszkaniowa, drogi i tereny zieleni.

Mając na względzie lokalizację przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, w terenie przekształconym antropogenicznie oraz brak konieczności wycinki drzew i krzewów, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub

ginących oraz ich siedliska. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub powiązania z innymi obszarami. Ponadto przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na krajobraz, korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

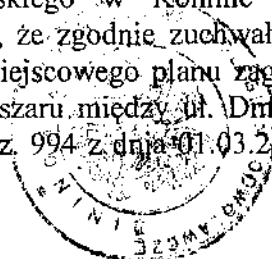
Zgodnie z art. 63 ust.1 pkt 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność, możliwości ograniczenia oddziaływania, a także możliwość powiązań z innymi przedsięwzięciami ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska i przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Prezydent Miasta Konina postanowieniem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 03.07.2017 r. stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz nałożył obowiązek wykonania raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia w pełnym zakresie określonym w art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405). Potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko organ stwierdził dla dokonania pełnej i wnikliwej analizy oraz prawidłowej oceny wpływu inwestycji na środowisko, w tym warunki życia i zdrowie ludzi, biorąc pod uwagę bliską odległość zabudowy mieszkalnej od terenu przeznaczonego dla lokalizacji inwestycji oraz możliwość wystąpienia uciążliwości związanych z jej funkcjonowaniem. Ponadto organ stwierdził, iż należy przeanalizować możliwości wystąpienia konfliktów społecznych, co wino być oparte na zbadaniu nastrojów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem oraz ocenie poziomu akceptacji. Wprawdzie przedłożona karta informacyjna obejmuje część istotnych informacji o planowanej inwestycji, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i uszczegółowienie analiz pod kątem oceny wpływu na życie i zdrowie ludzi jest zasadne także dla zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu społeczeństwa.

W dniu 05.07.2017 r. wpłynął raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie, sporządzony przez Panią inż. Marzenę Kaźmierczak.

Pismem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 07.07.2017 r. stosownie do art. 77 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) zwrócono się ponownie do Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z prośbą o wydanie wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie, który jest wymagany do uzyskania uzgodnienia i opinii dla wnioskowanej inwestycji oraz w oparciu o art. 80 ust. 2 ww. ustawy o stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina.

Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie pismem znak UA.6727.363.2017 z dnia 21.09.2017 r. poinformował, że zgodnie z uchwałą nr 681 Rady Miasta Konina z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego nr 33, poz. 994 z dnia 01.03.2002 r.), działka

oznaczona numerem ewidencyjnym 2154, położona w obrębie Przydziałki, znajduje się na terenie oznaczonym w planie następującym symbolem i przeznaczona jest pod:

M,U - zabudowę mieszkaniowo-usługową,

W - wody powierzchniowe.

W § 2 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską plan określa przeznaczenie terenów na różne funkcje, a w ślad za tym wprowadza podział na funkcję podstawową oznaczoną na rysunku planu jako symbol lub zbiór symboli rozdzielonych przecinkiem i funkcję wykluczoną określoną jako mogąca oddziaływać na środowisko - działalność produkcyjna i usługowa wymagająca sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Zdefiniowanie funkcji wykluczonej dla całego obszaru planu w powyższy sposób jednoznacznie ustala, że wszelkie inwestycje produkcyjne czy usługowe wymagające sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko niezależnie od tego czy wymaganie to jest obligatoryjne czy fakultatywne są niezgodne z tym planem. Zakaz ten znajduje również potwierdzenie w § 10 określającym szczególne warunki zagospodarowania terenów wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, gdzie w pkt. 4 ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W dniu 14 sierpnia 2017 r. (data wpływu 16 sierpnia 2017 r.) do Prezydenta Miasta Konina wpłynęło pismo Państwa Rafała i Ilony Nawrockich, określające ich stanowisko na temat zgodności inwestycji polegającej na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 (obręb Przydziałki) w Koninie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz ocenę czy są podstawy do nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla ww. inwestycji.

Uwzględniając ww. pismo Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie w piśmie znak UA.6727.363.2017 z dnia 21.09.2017 r. stwierdza, że „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską został uchwalony w dniu 19 grudnia 2001 r. Nie można zgodzić się z twierdzeniem, że zakazy wskazane w § 10 pkt, 4 i nazewnictwo tam użyte nie ma oparcia w przepisach obowiązujących na dzień uchwalenia planu. W dniu 27 kwietnia 2001 r. uchwalono ustawę Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2001 r. Nr 62 poz. 627), która w § 51 posługuje się terminologią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Na dzień uchwalenia planu obowiązywały przytaczane przez Państwa Ilonę i Rafała Nawrockich przepisy Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji (Dz. U. z 1998 r. Nr 93 poz. 589). Należy jednak zauważyć, że ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2001 r. Nr 100 poz. 1085) w art. 4 ust. 2 stwierdzała, że do czasu wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w przedmiocie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zachowują moc przepisy określające rodzaje inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, wydane na podstawie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym. Ponadto określała, że do czasu wydania nowego rozporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2003 r.:

a) za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, uważa się inwestycje szczególnie szkodliwe dla środowiska i zdrowia ludzi, określone w dotychczasowych przepisach,

b) za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 2 Prawa ochrony środowiska, uważa się inwestycje mogące pogorszyć stan środowiska, określone w dotychczasowych przepisach.

W związku z powyższym nieuprawnione jest twierdzenie, że w okresie uchwalania przedmiotowego planu w prawie krajowym nie obowiązywała, żadna ustawa regulująca zasady kwalifikacji inwestycji jako mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz nakładająca obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Przepisy takie funkcjonowały przez cały okres obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską. Zakazy zawarte w miejscowym planie i nazewnictwo przy nich użyte w sposób jednoznaczny wskazują jakich inwestycji dotyczą, to znaczy takich, które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji, zaliczone są do przedsięwzięć mogących znacząco wpływać na środowisko, wymagają sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub dla których obowiązek sporządzenia raportu może być wymagany.

W trakcie procedury planistycznej kształt projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską był uzgadniany z właściwymi organami ochrony środowiska. Po uchwaleniu planu przez Radę Miasta Konina została ona poddana kontroli Wojewody Wielkopolskiego w zakresie zgodności z przepisami prawa. Wojewoda Wielkopolski nie znajdując podstaw do wszczęcia postępowania nadzorczego opublikował uchwałę w dzienniku urzędowym Województwa Wielkopolskiego. W świetle powyższych ustaleń Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie stwierdził, że przedsięwzięcie polegające na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 położonej w Koninie w obrębie Przydziałki, jest niezgodne z § 2 ust 2 pkt. 2 oraz z § 10 ust. 4 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską.

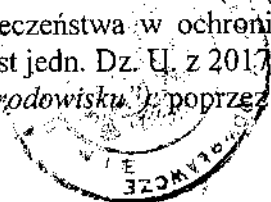
Ponieważ lokalizacja przedsięwzięcia nie jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) nie można wydać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 104 ww. ustawy organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

Odwołanie od przedmiotowej decyzji Prezydenta Miasta Konina złożyli Pani Ilona Nawrocka i Pan Rafał Nawrocki prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R&I „Nawroccy” s.c. Rafał Nawrocki i Ilona Nawrocka w Koninie reprezentowanych przez radcę prawnego Katarzynę Konieczny z Kancelarii Radcy Prawnego Joanna Szanser - Smagacz, al. Płk Wł. Beliny - Prażmowskiego 14/2, 31-514 Kraków.

Zaskarżonej decyzji nr 18 z dnia 19 października 2017 r. zarzucono naruszenie przepisów prawa materialnego oraz przepisów procedury administracyjnej, w sposób mający wpływ na wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, a mianowicie:

- 1) art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, w treści „ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku”) poprzez błędne przyjęcie, iż

- lokalizacja planowanej Inwestycji nie jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego dla obszaru jej realizacji;
- 2) § 2 ust. 2 pkt 2) uchwały nr 681 Rady Miasta Konina z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konin, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórską (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego nr 33 poz. 994 z dnia 01 marca 2003 r. - w treści „plan miejscowy”) w zw. z art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1073, w treści „u.p.z.p.”) poprzez błędne przyjęcie, iż za wykluczoną od realizacji na danym terenie należy uznać zarówno zabudowę mogącą znacząco oddziaływać na środowisko wymagającą sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko dla której obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko wynika z obowiązujących przepisów prawa, jak i zabudowę kwalifikowaną wyłącznie jako mogącą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla której obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może zostać nałożony w drodze decyzji administracyjnej — w sytuacji gdy planowana Inwestycja nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i sama ustawa nie nakłada wprost obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko dla planowanej Inwestycji;
 - 3) § 10 ust. 4 planu miejscowego w zw. z art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. poprzez niezasadne zastosowanie, a w konsekwencji wydanie decyzji odmawiającej uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację Inwestycji, w sytuacji gdy w obowiązującym stanie prawnym zakaz wynikający z § 10 ust. 4 planu miejscowego może być interpretowany zarówno literalnie, systemowo jak i funkcjonalnie, jako dotyczący wyłącznie zakazu lokalizacji inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika wprost z obowiązujących przepisów prawa, nie zaś wtedy, gdy obowiązek ten jest nakładany w drodze aktu administracyjnego przez organy administracji publicznej;
 - 4) art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. poprzez zupełne pominięcie, iż niedopuszczalna jest jakakolwiek rozszerzająca wykładnia uregulowań miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a wszelkie zakazy czy ograniczenia dotyczące zagospodarowania nieruchomości wynikające z treści planu miejscowego jako wpływające na realizację prawa własności i tym samym to prawo wprost ograniczające, mogą być interpretowane wyłącznie ściśle — co skutkowało niezasadnym zastosowaniem wykładni rozszerzającej i przyjęciem, że ilekroć mowa w nieprecyzyjnych postanowieniach § 2 ust. 2 pkt 2) i § 10 ust. 4 planu miejscowego o zakazie lokalizacji „przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko” wymagającego sporządzenia raportu o oddziaływaniu, to przedmiotowy zakaz ma również zastosowanie do przedsięwzięć mogących wyłącznie potencjalnie oddziaływać na środowisko, dla których to obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu nie wynika *aprioń* z obowiązujących przepisów prawa;
 - 5) § 3 ust. 1 pkt 35 i 36 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 71 ze zm., w treści „Rozporządzenie”) w zw. z § 2 ust. 2 pkt 2) i § 10 ust. 4 planu miejscowego poprzez pominięcie, iż planowana Inwestycja nie stanowi inwestycji zaliczanej do przedsięwzięć, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu oddziaływania wynika wprost z obowiązujących przepisów prawa, podczas gdy z wykładni uregulowań planu miejscowego wynika, iż ograniczenia dotyczące

lokalizacji przedsięwzięć dotyczą tylko i wyłącznie tych, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika *apriori* z obowiązujących przepisów prawa;

- 6) art. 80 ust. 1 w zw. z art. 77 ust. 1 pkt 1) i pkt 2) ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku poprzez wydanie decyzji kończącej postępowanie w sprawie bez uzgodnienia warunków realizacji planowanej Inwestycji zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- 7) art. 7, art. 8, art. 9, art. 11, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a. poprzez nienależyte przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie, w tym zaniechanie jego przeprowadzenia w części wynikającej z uregulowań art. 77 i art. 80 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, co w efekcie skutkowało wydaniem wadliwego rozstrzygnięcia;
- 8) art. 7, art. 8, art. 9, art. 11, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 73, art. 74, art. 75, art. 77, art. 78, art. 80 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku poprzez nieprzeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie i w tym zakresie ograniczenie się wyłącznie do wystąpienia Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z dnia 21 września 2017 r., znak UA.6727.363.2017, zacytowanego wprost w uzasadnieniu skarżonej decyzji, bez przy tym wyjaśnienia przez organ stronom postępowania przesłanek jakimi się kierował przy wydaniu rozstrzygnięcia w sprawie (ograniczono się wyłącznie do cytatu z ww. pisma z dnia 21 września 2017 r., przez co również naruszono art. 107 § 3 k.p.a.).

W uzasadnieniu odwołania wskazano, że postępowanie poprzedzające wydanie zaskarżonej decyzji zostało przeprowadzone z naruszeniem przepisów regulujących postępowanie administracyjne, jak również bez uzyskania wymaganych art. 77, art. 78 i art. 80 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku uzgodnień. Nadto wbrew uregulowaniom art. 8, art. 11 i art. 107 § 3 k.p.a. Organ przywołał obszerny cytat z ww. pisma Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z dnia 21 września 2017 r. w miejsce uzasadnienia faktycznego i części uzasadnienia prawnego zaskarżonej decyzji. Niezależnie jednak od powyższego, Organ uchybił przepisom prawa materialnego, co skutkowało błędnym przyjęciem, iż lokalizacja planowanej Inwestycji nie jest zgodna z ustaleniami planu miejscowego, co skutkowało zupełnie bezzasadnym zastosowaniem art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku. Działka nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie znajduje się na terenie objętym ustaleniami planu miejscowego przeznaczonym w planie pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. Zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 2) planu miejscowego, na terenach objętych ustaleniami planu miejscowego wykluczona jest lokalizacja działalności produkcyjnej i usługowej „mogących znacząco oddziaływać na środowisko” oraz (w tym zakresie uchwałodawca zastosował koniunkcję) „wymagająca sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko”. Powyższe stwierdzenie zostało następnie przywołane w § 10 ust. 4 planu miejscowego również przez zastosowanie koniunkcji dla obu przesłanek zakazu lokalizacji inwestycji, które zarówno znacząco oddziałują na środowisko i jednocześnie, dla których zastrzeżono obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Z tych też względów nie jest zasadne zastosowanie do lokalizacji planowanej Inwestycji ograniczeń wynikających z § 2 ust. 2 pkt 2) i § 10 ust. 4 planu miejscowego. Należy mieć bowiem na względzie, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stosownie do art. 14 ust. 8 u.p.z.p., jest aktem prawa miejscowego, który zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji jest źródłem powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Powyższe oznacza, że normy planu miejscowego bezpośrednio kształtują sytuację prawną jednostek organizacyjnie niepodporządkowanych organom administracji publicznej, tj.: osób

fizycznych, osób prawnych, a także jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Ustalenia planistyczne są również wiążące dla organów administracji publicznej, w tym m.in. w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę. Skoro ustalenia planu miejscowego mają charakter normatywny, to do wykładni przepisów planu należy stosować metody właściwe dla aktów normatywnych (A. Brzezińska-Rawa, T. Brzezicki, Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego - charakter prawny, treść oraz skutki ekonomiczne [w:] W. Sz wajdler (red.), Aspekty prawne planowania i zagospodarowania przestrzennego, LEX 2013/el.). Stosownie do art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. ustalenia planu miejscowego w zakresie w jakim determinują sposób zagospodarowania danego terenu, stanowią ograniczenie wykonywania prawa własności w zakresie zagospodarowania i zabudowy nieruchomości i wobec tego istnieje bezwzględny zakaz rozszerzającej interpretacji ustaleń planu w tym zakresie. Ustalając znaczenie przepisów planu miejscowego należy kierować się następującymi dyrektywami interpretacyjnymi:

- 1) prowadzić wykładnię ustaleń planu miejscowego z uwzględnieniem ogólnych reguł wykładni ale też z uwzględnieniem na każdym etapie prowadzonej interpretacji konstytucyjnej ochrony prawa własności;
- 2) prowadzić wykładnię ustaleń planu miejscowego w sposób zawężający - tam, gdzie powstają wątpliwości interpretacyjne należy w jak największym stopniu uwzględnić prawo inwestora do zagospodarowania i zabudowy terenu, a nadto wszelkie niedające się usunąć w toku procesu wykładni postanowień planu wątpliwości interpretacyjne organ administracji architektoniczno-budowlanej powinien rozstrzygać na korzyść inwestora. (Zob. M. Jakubaszek, Interpretacja miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w procesie inwestycyjnym, Polish Construction Review, Nr 1, s. 154.).

W orzecznictwie sądów administracyjnych sformułowano jednolite stanowisko, które akcentuje prymat wykładni językowej aktów normatywnych. Możliwość sięgnięcia po inne dyrektywy interpretacyjne (w szczególności celowościowe, funkcjonalne) aktualizuje się dopiero wtedy, gdy wykładnia językowa „zawodzi”. Można stwierdzić, że wykładnia językowo-logiczna (zwana także gramatyczną) polega na odkodowaniu norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 9 września 2008 r., II SA/Bd 499/08; por. uchwałę składu 7 Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 1998 r., FPS 9/97 oraz uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 1996 r., III CZP 52/96). Przedstawione uwagi należy odnieść wprost to wykładni przepisów planu miejscowego. W wyroku z dnia 26 kwietnia 2013 roku Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, II OSK 2645/11 stwierdził, że ustalenia planu miejscowego mogą zawierać postanowienia oparte na nakazach, zakazach, dopuszczeniach i ograniczeniach w zagospodarowaniu terenów w zakresie określonym w § 4 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia planistyczne powinny być jednak precyzyjnie i konkretnie określone, zawężające pole interpretacji tak — aby nie mogły być rozumiane zbyt szeroko przez organy stosujące prawo. Należy bowiem mieć na uwadze, że przepisy planu miejscowego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 6 ust. 1 u.p.z.p.). Z tego powodu nie mogą być interpretowane w drodze wykładni rozszerzającej. Własność jest prawem jednostki chronionym konstytucyjnie i może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności.

Odnosząc powyższe uwagi do postanowień planu miejscowego (§ 2 ust. 2 pkt 2 i § 10 ust. 4) należy stwierdzić, że postanowienia te nie spełniają wymogów określenia zasad zabudowy dla danego terenu w sposób precyzyjny i klarowny. Na podstawie literalnej

wykładni tych postanowień nie jest możliwe ustalenie jednoznacznie zakresu ich zastosowania. Ponadto analiza pozostałych postanowień planu miejscowego nie daje podstaw do interpretacji zakresu zakazu zawartego w § 2 ust. 2 pkt 2) oraz w § 10 ust. 4 planu miejscowego. Nie ma nadto w planie miejscowym odesłania do innych przepisów precyzujących ten zakres pojęciowy. W rezultacie z uwagi na niejasności, jakie wynikają z wykładni literalnej § 2 ust. 2 pkt 2) i § 10 ust. 4 planu miejscowego, konieczne jest odwołanie się do obowiązującej regulacji prawnej w tym ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku oraz uregulowań Rozporządzenia, albowiem to te przepisy jako obecnie obowiązujące (a nie przepisy obowiązujące w dacie uchwalenia planu) z uwagi na zasady wykładni systemowej i funkcjonalnej winny stanowić podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W rezultacie, w kontekście przedstawianego w sprawie stanowiska, jak również kwestionując wykładnię uregulowań planu przeniesioną wprost do uzasadnienia skarżonej decyzji z pisma Wydziału Urbanistyki i Architektury z dnia 21 września 2017 r., wskazać należy iż straciły ważność przepisy obowiązujące w dacie uchwalania planu miejscowego, które przewidywały konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla każdego rodzaju przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym, z wykładni historycznej wynika, iż w uprzednio obowiązującym stanie prawnym regulacja § 2 ust. 2 pkt 2) oraz § 10 ust. 4 dotyczyła wyłącznie tych przedsięwzięć dla których obowiązek sporządzenia raportu wynikał wprost z obowiązujących przepisów prawa. Stan prawny uległ zmianie, jednakże w ślad za tą zmianą nie nastąpiła zmiana uregulowań planu miejscowego mająca na celu wyeliminowanie ewentualnych rozbieżności pomiędzy ustaleniami planu a przepisami z zakresu prawa ochrony środowiska. Dokonując zatem wykładni przywołanych postanowień planu miejscowego nie można pominąć, iż w obecnym stanie prawnym obowiązują obok planu miejscowego z 2001 r. postanowienia ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku oraz Rozporządzenia (które zastąpiło rozporządzenie z 14 lipca 1998 r., na które to bezzasadnie powołano się w piśmie z dnia 21.09.2017 r.), zgodnie z którą to regulacją aktualnie obowiązuje katalog przedsięwzięć:

- mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których ustawodawca wprowadził obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, oraz
- mogących wyłącznie potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego ustawodawca nie wprowadził wprost z ustawy obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko.

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i związane z tym sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko są zgodnie z w/w ustawą obligatoryjne w przypadku inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W przypadku zaś inwestycji mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko obowiązek sporządzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest orzekany w zależności od rodzaju inwestycji, na podstawie postanowienia organu administracji właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowana Inwestycja zaliczana jest do przedsięwzięć wskazanych w pkt 2) powyżej, a zatem do przedsięwzięć dla których ustawodawca *a priori* nie wprowadził obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. W planie miejscowym natomiast ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, co do których powinny być łącznie spełnione obydwa warunki, z uwagi na zawartą w tym postanowieniu koniunkcję - inwestycja musi być na podstawie przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i przepisów wykonawczych do tej ustawy, zakwalifikowana jako mogąca znacząco oddziaływać na środowisko, a nadto musi być inwestycją wymagającą sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Biorąc pod uwagę zasady sporządzania oraz interpretacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wskazane postanowienia planu miejscowego mogą dotyczyć jedynie inwestycji, co do których nie ma wątpliwości co do uznania jej za inwestycję mogącą

znacząco oddziaływać na środowisko oraz wymaga ona obligatoryjnie sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Inwestycje, co do których powyższe wymagania mogą zostać ustalone fakultatywnie przez organy administracji, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, nie mogą być objęte zakazem, o którym mowa w § 10 ust. 4 planu miejscowego. Odmierna interpretacja prowadziłaby bowiem do sytuacji, w której dopuszczalność zabudowy danego terenu nie wynikałaby z zapisów planu miejscowego, a opierałaby się na fakultatywnym rozstrzygnięciu organu administracji, pozostawiając tym samym szeroki zakres niepewności, co do wprowadzonego ograniczenia prawa własności wbrew art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. oraz art. 140 k.c. („*W granicach określonych przez ustawy (...)*”) w zakresie zabudowy nieruchomości. Dopuszczenie możliwości stosowania zakazu, o którym mowa w § 10 ust. 4 planu miejscowego w każdym przypadku nałożenia przez organ obowiązkowo sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, prowadziłoby do sytuacji, w której o przeznaczeniu terenu decydowałby *de facto* w sposób arbitralny organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a to pozostawałoby w ewidentnej sprzeczności z podstawowymi konstytucyjnymi zasadami ochrony prawa własności oraz podziałem kompetencji organów administracji w zakresie władztwa planistycznego.

Mając na względzie zatem uregulowania aktualnie obowiązującego prawa, jak i uregulowania w dacie uchwalenia planu, należy stwierdzić, iż obecnie (a zatem i w niniejszej sprawie) konieczne jest stosowanie postanowień § 2 ust. 2 pkt 2) i § 10 ust. 4 planu miejscowego wyłącznie do tych przedsięwzięć dla których obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko wynika wyłącznie wprost z obowiązujących przepisów prawa, a zatem wyłącznie do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowiska (tym samym nie do planowanej Inwestycji). Ewentualne rozbieżności interpretacyjne pomiędzy ustaleniami planu a obowiązującym stanem prawnym winny być nadto rozstrzygane na korzyść jednostki, jednostka nie może bowiem ponosić konsekwencji braku aktywności legislacyjnej organów gminy w sytuacji gdy, pomimo zmiany stanu prawnego przez tak długi okres, organy gminy nie podjęły żadnych czynności mających na celu ujednoczenie/dostosowanie ustaleń planu miejscowego do zmieniającego się stanu prawnego.

Przedmiotowe przedsięwzięcie inwestycyjne zakwalifikowane jest jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może być orzekany przez organ administracji jedynie fakultatywnie. Należy zatem podkreślić, że nawet przy zastosowaniu zasad wykładni postanowień § 10 ust. 4 planu miejscowego z uwzględnieniem aktualnie obowiązującej ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, realizacja planowanej Inwestycji jest dopuszczalna na podstawie planu miejscowego, pomimo nałożonego fakultatywnie postanowieniem z dnia 3 lipca 2017 r. znak: OŚ.6220.18.2017 obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko i wykonania raportu o oddziaływaniu na środowisko. Z tych względów, nawet przy dopuszczeniu możliwości zastosowania zapisów § 10 pkt 4 planu miejscowego w powiązaniu z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku do oceny dopuszczalności realizacji planowanej Inwestycji na podstawie planu miejscowego, należy stwierdzić, że zakaz ten nie obejmuje planowanego przedsięwzięcia inwestycyjnego i brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z postanowieniami planu miejscowego.

Z powyższych względów błędnie przyjęto w zaskarżonej decyzji, iż postanowienia § 2 ust. 2 pkt 2) i § 10 ust. 4 mogą mieć zastosowanie do lokalizacji Inwestycji. Przedmiotowy zakaz lokalizacji inwestycji może dotyczyć wyłącznie takich sytuacji, w których inwestycja mogąca znacząco oddziaływać na środowisko z mocy prawa wymaga sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie), a nie dotyczy sytuacji,

w której ten raport jest wymagany jedynie na skutek wydania przez organ administracyjny orzeczenia nakładającego obowiązek jego sporządzenia (jak to ma miejsce w niniejszym stanie faktycznym). Gdyby interpretować wyżej wskazany zapis miejscowego planu odmiennie, tj. obejmując zakazem obie wskazane powyżej sytuacje to taka interpretacja byłaby niedopuszczalna, bo zmierzałaby do uznania, że przedmiotowy zapis jest dotknięty wadą nieważności, co dawałoby podstawy do stwierdzenia nieważności w tym zakresie Uchwały nr 681 Rady Miasta Konina z dnia 19.12.2001 r. w skutek istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego i przekroczenie granic władztwa planistycznego. Reasumując, w odniesieniu do planowanej Inwestycji ograniczenie wykonywania prawa własności w zakresie zagospodarowania i zabudowy działki ew. nr 2154, w oparciu o wskazany powyżej zapis § 2 ust. 2 pkt 21 i § 10 ust 4 planu miejscowego nie znajduje uzasadnionych podstaw prawnych. Tym samym, zgodnie z przeznaczeniem przedmiotowej nieruchomości w planie miejscowym pod zabudowę mieszkaniowo - usługową, należy stwierdzić, że realizacja planowanej inwestycji na tym terenie jest dopuszczalna, bez względu na nałożenie przez organ administracji obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

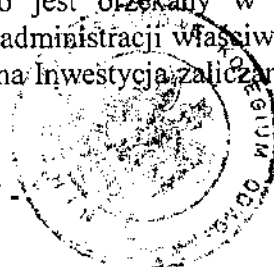
Prezydent Miasta Konina nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji w trybie art. 132 § 1 kpa i odwołanie przekazał Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Koninie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koninie wyznaczyło stronom, w trybie art. 10 § 1 kpa termin do wypowiedzenia się, przed wydaniem decyzji, w sprawie zebranego materiału.

Pismem z dnia 04.12.2017 r. (data wpływu do tut. Kolegium - 07.12.2017 r.) pełnomocnik Odwołujących się wskazał, iż podtrzymuje w całości stanowisko przedstawione w pisemnym odwołaniu z dnia 30 października 2017 r. Uzupełniająco wskazano, iż działka nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie znajduje się na terenie objętym ustaleniami planu miejscowego przeznaczonym w planie pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. Zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 2) planu miejscowego, na terenach objętych ustaleniami planu miejscowego wykluczona jest lokalizacja działalności produkcyjnej i usługowej „mogących znacząco oddziaływać na środowisko” oraz (w tym zakresie uchwałodawca zastosował koniunkcję) „wymagająca sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko”. Dokonując zatem wykładni przywołanych postanowień planu miejscowego nie można pominąć, iż w obecnym stanie prawnym obowiązują obok planu miejscowego z 2001 r. postanowienia ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku oraz Rozporządzenia, zgodnie z którą to regulacją aktualne obowiązuje katalog przedsięwzięć:

1. mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których ustawodawca wprowadził obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, oraz
2. mogących wyłącznie potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego ustawodawca nie wprowadził wprost z ustawy obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko.

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i związane z tym sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko są, zgodnie z w/w ustawą, obligatoryjne w przypadku inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W przypadku zaś inwestycji mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko obowiązek sporządzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest orzekany w zależności od rodzaju inwestycji, na podstawie postanowienia organu administracji właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Planowana Inwestycja zaliczana jest do przedsięwzięć

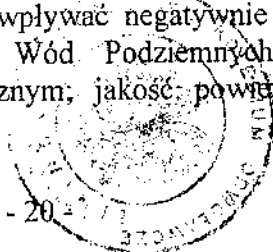

wskazanych w pkt 2), a zatem do przedsięwzięć dla których ustawodawca a priori nie wprowadził obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. W planie miejscowym natomiast ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, co do których powinny być łącznie spełnione obydwie warunki, z uwagi na zawartą w tym postanowieniu koniunkcję - inwestycja musi być na podstawie przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i przepisów wykonawczych do tej ustawy, zakwalifikowana jako mogąca znacząco oddziaływać na środowisko, a nadto musi być inwestycją wymagającą sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Biorąc pod uwagę zasady sporządzania oraz interpretacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wskazane postanowienia planu miejscowego mogą dotyczyć jedynie inwestycji, co do której nie ma wątpliwości co do uznania jej za inwestycję mogącą znacząco oddziaływać na środowisko oraz wymaga ona obligatoryjnie sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Inwestycje, co do których powyższe wymagania mogą zostać ustalone fakultatywnie przez organy administracji, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, nie mogą być objęte zakazem, o którym mowa w § 10 ust. 4 planu miejscowego. Odmienna interpretacja prowadziłaby bowiem do sytuacji, w której dopuszczalność zabudowy danego terenu nie wynikałaby z zapisów planu miejscowego, a opierałaby się na fakultatywnym rozstrzygnięciu organu administracji, pozostawiając tym samym szeroki zakres niepewności, co do wprowadzonego ograniczenia prawa własności wbrew art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 u.p.z.p. oraz art. 140 k.c. Przedmiotowe przedsięwzięcie inwestycyjne zakwalifikowane jest jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może być orzekany przez organ administracji jedynie fakultatywnie. Realizacja zatem planowanej Inwestycji jest dopuszczalna na podstawie planu miejscowego, pomimo nałożonego fakultatywnie postanowieniem z dnia 1 lipca 2017 r. znak: OS.6220.18.2017, obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko i wykonania raportu o oddziaływaniu na środowisko. Z tych względów, nawet przy dopuszczeniu możliwości zastosowania zapisów § 10 pkt 4 planu miejscowego w powiązaniu z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku do oceny dopuszczalności realizacji planowanej Inwestycji na podstawie planu miejscowego, należy stwierdzić, że zakaz ten nie obejmuje planowanego przedsięwzięcia inwestycyjnego i brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z postanowieniami planu miejscowego. Nadto w toku postępowania bezpośrednio poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji, stosownie do uregulowań art. 64 ust. 1, ust. 3 i ust. 4, i art. 78 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, zostało przeprowadzone postępowanie w przedmiocie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanej Inwestycji, zakończone postanowieniem z dnia 03 lipca 2017 r. Jednakże na podstawie akt sprawy możliwe jest stwierdzenie, iż ani Pan Kazimierz Kowalski ani Pan Zbigniew Marczak (strony niniejszego postępowania) nie zostali poinformowani o prowadzeniu takiego postępowania, nie zapewniono im udziału w przedmiotowym postępowaniu, jak również nie doręczono im postanowienia w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko, przez co zostali pozbawieni możliwości jego weryfikacji i zakwestionowania w drodze przysługujących im zgodnie z ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i k.p.a. środków prawnych (zażalenie). Powyższe było tym bardziej istotne, gdyż w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedzone jest postępowaniem prowadzącym do określenia, czy wobec tego przedsięwzięcia będzie istniał obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 59 ust. 1 pkt. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku). Zgodnie natomiast z art. 63 ust. 1 tej ustawy, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla

planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria określone w art. 63 ust. 1 ww. ustawy. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje w/w postanowienie po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Zgodnie z art. 65 ust. 3 ww. ustawy, uzasadnienie postanowienia, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w jej art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydawaniu postanowienia. Przedmiotowa inwestycja, zgodnie z wyżej wskazanymi przepisami, zaopiniowana została przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koninie (dalej: „PPIS”), który wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (konieczność sporządzenia raportu) oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu (dalej: „RDOŚ”), który w swej opinii nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowej inwestycji. Po uzyskaniu w/w opinii organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydał postanowienie z dnia 3 lipca 2017 r., znak: OŚ.6220.18.2017, w sprawie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia inwestycyjnego oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Przeprowadzone w tym zakresie przez organ postępowanie wyjaśniające nie dawało jednak podstaw do nałożenia w/w obowiązku na inwestora. Podkreślono, że postępowanie o wydanie decyzji środowiskowej sprowadza się do ustalenia czy planowana inwestycja zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania w zakresie ochrony środowiska. Jeżeli jest możliwa ocena skutków oddziaływania danego przedsięwzięcia już na wstępnym etapie, czyli po analizie karty informacyjnej, nie ma wówczas podstaw do nakładania obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Jak wynika z uzasadnienia decyzji nr 18 w przedmiotowej sprawie organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydał przedmiotowe postanowienie kierując się z niezrozumiałych względów jedynie opinią Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koninie, mimo iż w sprawie zupełnie odmienną opinie przedstawił zgodnie z ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu. Jednocześnie, jak wynika z uzasadnienia decyzji nr 18 przed wydaniem postanowienia z 03 lipca 2017 r., organ w ogóle nie wyjaśnił rozbieżności pomiędzy całkowicie przeciwnymi opiniami: opinią RDOŚ orzekającą o braku obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i opinią PPIS stwierdzającą obowiązek przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Brak też jest szczegółowego odniesienia się i uzasadnienia dokonanego wyboru pomiędzy sprzecznymi stanowiskami organów opiniujących. Z powyższego wynika, iż organ nie wyjaśnił dogłębnie, dlaczego swe rozstrzygnięcie oparł na opinii PPIS, a nie dał wiary opinii RDOŚ. Organ winien był bowiem wystąpić do organów opiniujących, tj. RDOŚ i PPIS o wzajemne ustosunkowanie się do skrajnie odmiennych wniosków opinii, celem uzyskania wyczerpującego stanowiska obu organów opiniujących, co umożliwiłoby dopiero wnikliwe rozpatrzenie sprawy. Stanowisko to potwierdza Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 5 października 2011 r. sygn. akt II SA/Kr 137/11, gdzie wobec rozbieżnych opinii inspekcji sanitarnej i regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska WSA stwierdził, że w sytuacji, kiedy opinie dwóch różnych organów współdziałających mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia są zupełnie rozbieżne, konieczne jest podjęcie działań zmierzających do wyjaśnienia tych rozbieżności. Wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia bez podjęcia takiej próby i bez żadnej analizy jednego z istotnych dowodów nie jest dopuszczalne. Jak wynika z uzasadnienia decyzji nr 18, takich kroków jednak organ z niezrozumiałych względów przed wydaniem postanowienia z dnia 03 lipca 2017 r. nie podjął

w niniejszej sprawie, powielił natomiast błędne stanowisko PPIS, pomijając całkowicie jego analizę i właściwą ocenę. Niewątpliwie gdyby mojej osobie zapewniony był czynny udział w postępowaniu zakończonym postanowieniem z dnia 03 lipca 2017 r. i doręczone zostałyby mi przedmiotowe postanowienie, powyższe kwestie podniesione zostałyby w zażaleniu na postanowienie z dnia 03 lipca 2017 r. Poza wskazanymi nieprawidłowościami w zakresie należytego wyjaśnienia rozbieżnych stanowisk organów opiniujących, dodatkowym uchybieniem organu jest wydanie postanowienia z uwzględnieniem opinii nie spełniającej wymogów szczegółowego i rzetelnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz pozbawionej uzasadnienia przyjętego stanowiska. W wydanej opinii nie wskazano bowiem żadnych konkretnych przyczyn, dla których uznano potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, wskazując jedynie, że „potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdzono dla dokonania pełnej i wnikliwej analizy oraz prawidłowej oceny wpływu inwestycji na środowisko, w tym na warunki życia i zdrowia ludzi, biorąc pod uwagę charakter przedsięwzięcia oraz możliwość wystąpienia uciążliwości związanych z jego funkcjonowaniem” oraz w celu „zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu społeczeństwu.” Przywołane uzasadnienie opinii nie znajduje merytorycznego oparcia w kryteriach oceny wynikających z art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, a tym samym przedmiotowa opinia jest bezwartościowa jako dowód w postępowaniu w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Z niezrozumiałych względów natomiast nie została w sposób należyty uwzględniona opinia RDOS zawierająca szczegółową analizę przedsięwzięcia w oparciu o uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 w/w ustawy, na podstawie których dopiero RDOS stwierdził, że cechy charakterystyczne przedsięwzięcia nie rodzą obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W opinii tej wskazano na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia z uwzględnieniem: skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, powiązań z innymi przedsięwzięciami (brak takich powiązań), emisji i występowania innych uciążliwości (brak przekroczenia norm ustawowych, oddziaływanie zamknie się w terenie do którego inwestor posiada tytuł prawny), ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii (brak takiego ryzyka), jeśli zaś chodzi o usytuowanie przedsięwzięcia znajduje się ono poza obszarami chronionymi i cennymi przyrodniczo, a jego działalność nie spowoduje naruszenia głównych elementów środowiska. Takiej szczegółowej oceny nie dokonał zaś PPIS w swojej opinii, który w motywach opinii wskazał na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jedynie ze względu na „potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdzono dla dokonania pełnej i wnikliwej analizy oraz prawidłowej oceny wpływu inwestycji na środowisko, w tym na warunki życia i zdrowia ludzi, biorąc pod uwagę charakter przedsięwzięcia oraz możliwość wystąpienia uciążliwości związanych z jego funkcjonowaniem” oraz w celu „zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu społeczeństwu.” PPIS poza w/w stwierdzeniem, nie wskazał na żaden konkretny aspekt odnoszący się do względów sanitarnych i zdrowotnych wynikający z przesłanek art. 63 ust. 1 w/w ustawy, stanowiący uzasadnienie dla stwierdzonej przez PPIS potrzeby sporządzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Podane przez PPIS lakoniczne uzasadnienie nie stanowi podstawy dla przyjętego stanowiska zarówno w zakresie kompetencji PPIS, jak i podstawy prawnej zastosowanych kryteriów oceny wynikającej z art. 63 ust. 1 w/w ustawy. Powyższe jest tym bardziej istotne, iż stosownie do uzasadnienia decyzji nr 18, realizacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie wpływać negatywnie na: Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Jednolite Części Wód Podziemnych; obszary o krajobrazie historycznym, kulturowym i archeologicznym; jakość powietrza w rejonie inwestycji;

dopuszczalny poziom hałasu w środowisku. Nadto wedle uzasadnienia ww. decyzji, nie przewiduje się kumulowania oddziaływań z oddziaływaniami innych przedsięwzięć, przedsięwzięcie nie zalicza się do kategorii zakładów o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, jego eksploatacja nie będzie wiązała się z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych oraz wpływem na różnorodność biologiczną.

Wobec powyższego, niezrozumiałe i nieuzasadnione było wydanie postanowienia o nałożeniu obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko (a następnie i zaskarżonej decyzji) w oparciu o opinię PPIS, a nie RDOS, która w swej treści nie spełnia podstawowych wymogów wnikliwej analizy stanu faktycznego oraz brak w niej jest uzasadnienia dla wyrażonego stanowiska PPIS, które znajdowałoby oparcie w obowiązujących w tym zakresie przepisach prawa. Nadmieniono, że "opinia" jest niewiążącym wyrażeniem stanowiska przez organ, a każda z tych opinii wydawana jest w ramach innych kompetencji merytorycznych organów opiniujących (podobnie wyr. WSA w Lublinie z 20.1.2011 r., SA/Lu 698/10, niepubl.). Jednocześnie w sytuacji gdy dwa organy opiniujące, tj. regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ inspekcji sanitarnej, w jednej sprawie wydały dwa przeciwstawne stanowiska, organ wnioskujący może według własnej oceny przychylić się do jednego z przedstawionych stanowisk, według własnego wyboru (zob. wyr. WSA w Gdańsku z 12.1.2011 r., II SA/GD 698/10, Legalts). Reasumując, w postępowaniu zakończonym postanowieniem z dnia 03 lipca 2017 r. oraz zaskarżoną decyzją, aspekty planowanej inwestycji wynikające z w/w przepisów prawa nie zostały należycie wyjaśnione przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy udziale organów wyspecjalizowanych (RDOS, PPIS). Przy rozstrzyganiu powinny być bowiem wzięte pod uwagę stosowne przepisy prawa i ocenie powinna podlegać inwestycja tylko w zakresie wiążącym organ w ww. postępowaniu. Nie powinny zatem podlegać ocenie organu inne szczegółowe aspekty procesu inwestycyjnego (nie środowiskowe) podlegające ocenie na etapie innych postępowań (np. pozwolenia na budowę), jako pozostające poza jego zakresem. W ww. postępowaniu organ był zobowiązany oprzeć się na informacjach wynikających z karty informacyjnej przedsięwzięcia. Charakteryzuje ona bowiem przedsięwzięcie, dla którego wydawane jest postanowienie. Organ zobowiązany był zatem stwierdzić, czy zamierzone oddziaływanie mieści się w wyznaczonych przez przepisy granicach i czy przy dopełnieniu odpowiednich warunków nie prowadzi do zagrożenia stanu środowiska. Jeżeli oddziaływanie zamierzonej inwestycji nie przekracza wyznaczonych przepisami standardów, a co więcej zakres i charakter inwestycji jest tego typu, że nie spowoduje w stosunku do już istniejącego stanu znaczącego wpływu na środowisko, a takie wnioski wynikają z dotychczas ustalonego stanu faktycznego sprawy, brak jest podstaw do nakładania na inwestora dodatkowego obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, co jednak nie zostało wzięte dotychczas pod rozwagę przez organ I instancji. W ocenie Odwołujących się działających przez pełnomocnika, wskazane nieprawidłowości opinii PPIS wskazują, że opinia ta powinna być zostać pominięta w toku postępowania poprzedzającego wydanie postanowienia z dnia 03 lipca 2017 r. oraz zaskarżonej decyzji.

Zespół orzekający tutejszego Kolegium rozpatrując sprawę zważył, co następuje:

- zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 r., poz.1405 ze zm.) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Planowane przedsięwzięcie polega na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie

Planowana inwestycja zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 35 i 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71) zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony.

Materialnoprawną podstawę wydanej w sprawie decyzji stanowi art. 71 w/w ustawy z dnia 3 października 2008 r., zgodnie z którym realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze lub mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na tę realizację.

Stosownie do treści art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską.

Jak wynika z treści przytoczonego przepisu zgodność z postanowieniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium (poza wyjątkami wynikającymi z tego przepisu, które nie dotyczą inwestorów w niniejszej sprawie) oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W tym miejscu zauważyć należy, iż Prezydent Miasta Konina podejmując wstępne czynności w przedmiotowej sprawie, stosownie do art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko pismem z dnia 12.05.2017 r. zwrócił się do Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z prośbą o wydanie wypisu wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina dla działki nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie oraz o stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie pismem znak UA.6727.259.2017 z dnia z dnia 17.05.2017 r. stwierdził, iż zgodnie zuchwałą nr 681 Rady

Miasta Konina z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego nr 33, poz. 994 z dnia 01.03.2002 r.), działka oznaczona numerem ewidencyjnym 2154, położona w obrębie Przydziałki, znajduje się na terenie oznaczonym w planie następującym symbolem i przeznaczona jest pod:

M,U - zabudowę mieszkaniowo-usługową,

W - wody powierzchniowe.

W § 10 pkt. 4 wyżej wymienionego planu ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W świetle powyższych ustaleń Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie stwierdził, że przedsięwzięcie polegające na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 położonej w Koninie w obrębie Przydziałki, jeżeli nie będzie wymagało sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, nie będzie naruszało ustaleń wyżej wymienionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium w niniejszym składzie podziela pogląd prezentowany w orzecznictwie sądowym oraz doktrynie, w myśl którego sprzeczność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może budzić najmniejszych wątpliwości, a jeżeli takie by wystąpiły, to organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej powinien podjąć działania zmierzające do ich usunięcia (patrz np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 13 września 2017 r. sygn. akt II SA/Gd 359/17).

Prezydent Miasta Konina otrzymując informację, że wnioskowane przedsięwzięcie, jeżeli nie będzie wymagało sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, nie będzie naruszało ustaleń wyżej wymienionego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego słusznie prowadził dalej postępowanie i prawidłowo zwrócił się, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koninie o wydanie opinii, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Do wniosku o wydanie opinii zgodnie z art. 64 ust. 2 w/w ustawy załączone zostały stosowne dokumenty, tj. wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, karta informacyjna przedsięwzięcia oraz wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu objętego inwestycją.

W dniu 26.06.2017 r. do Prezydenta Miasta Konina wpłynęła opinia RDOŚ w Poznaniu znak: WOO-IV.4240.581.2017.MW.1 z dnia 22.06.2017 r. zgodnie z którą, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Z kolei Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Koninie pismem znak ON.NS-4524-32/17 z dnia 19.06.2017 r. stwierdził, iż zachodzą przesłanki określone w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) do stwierdzenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zakres raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko winien być zgodny z wymogami art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z

2017 r. poz. 1405), ze szczególnym uwzględnieniem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na zdrowie i warunki życia ludzi (zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 6a lit. a ww. ustawy).

Prezydent Miasta Konina postanowieniem znak OŚ.6220.18.2017 z dnia 03.07.2017 r. stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz nałożył obowiązek wykonania raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia w pełnym zakresie określonym w art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) ze szczególnym uwzględnieniem podanych zagadnień. W tym miejscu zauważyć należy, iż wbrew zarzutom pisma uzupełniającego odwołanie przedmiotowe postanowienie otrzymali zarówno Pan Kazimierz Kowalski jak i Pan Zbigniew Marczak, którzy poprzez zamieszczenie adnotacji na przedmiotowym postanowieniu wskazali, iż nie złożą na nie zażalenia. Oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia złożyli również Inwestorzy i pozostałe Strony, w związku z powyższym stało się one ostateczne i prawomocne.

Tym samym w ramach przedmiotowego postępowania zarzuty stawiane względem tego postanowienia i uzyskanych opinii organów współdziałających, zwłaszcza opinii PPIS w Koninie z dnia 19.06.2017 r. nie znajdują uzasadnienia.

W dniu 05.07.2017 r. wpłynął do organu I instancji raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 obręb Przydziałki w Koninie, sporządzony przez Panią inż. Marzenę Kaźmierczak.

Prezydent Miasta Konina pismem z dnia 07.07.2017 r. zwrócił się ponownie do Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie z prośbą o wydanie wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 2154 obręb Przydziałki w Koninie.

Wydział Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Koninie pismem znak UA.6727.363.2017 z dnia 21.09.2017 r. wskazał, że przedsięwzięcie polegające na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 położonej w Koninie w obrębie Przydziałki, jest niezgodne z § 2 ust 2 pkt. 2 oraz z § 10 ust. 4 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską.

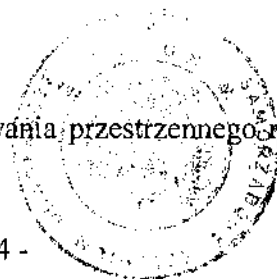
Z treści art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika bowiem jednoznacznie, że obowiązek stwierdzenia zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powstaje po stronie organu administracji wydającego decyzję środowiskową. Zauważyć ponadto należy, iż z przepisu tego nie wynika by organ nie mógł dokonać ponownej oceny zgodności inwestycji z planem miejscowym, zwłaszcza z sytuacji gdy tak jak w przedmiotowej sprawie sporządzono raport, a zapisy planu jednoznacznie wskazują na „zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko”.

Zgodnie z uchwałą nr 681 Rady Miasta Konina z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego nr 33, poz. 994 z dnia 01.03.2002 r.), działka oznaczona numerem ewidencyjnym 2154, położona w obrębie Przydziałki, znajduje się na terenie oznaczonym w planie następującym symbolem i przeznaczona jest pod:

M,U - zabudowę mieszkaniowo-usługową,

W - wody powierzchniowe.

W § 2 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części

dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską plan określa przeznaczenie terenów na różne funkcje, a w ślad za tym wprowadza podział na funkcję podstawową oznaczoną na rysunku planu jako symbol lub zbiór symboli rozdzielonych przecinkiem i funkcję wykluczoną określoną jako mogąca oddziaływać na środowisko - działalność produkcyjna i usługowa wymagająca sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Zakaz ten znajduje również potwierdzenie w § 10 określającym szczególne warunki zagospodarowania terenów wynikające z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, gdzie w pkt. 4 ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską został uchwalony w dniu 19 grudnia 2001 r. Zespół orzekający tut. Kolegium przychylił się w tym miejscu do twierdzenia Prezydenta Miasta Konina, iż nie można zgodzić się z twierdzeniem, że zakazy wskazane w § 10 pkt. 4 i nazewnictwo tam użyte nie ma oparcia w przepisach obowiązujących na dzień uchwalenia planu. W dniu 27 kwietnia 2001 r. uchwalono ustawę Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2001 r. Nr 62 poz. 627), która weszła w życie 1 października 2001 r.

Zgodnie z brzmieniem art. 51 ustawy Prawo ochrony środowiska:

1. Sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają:
 - 1) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko,
 - 2) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek jest ustalony na podstawie ust. 2.
2. Obowiązek sporządzenia raportu dla planowanego przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 1-7, określając jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; właściwy organ uwzględnia łącznie szczegółowe kryteria określone w ust. 8 pkt 2 i ocenia potrzebę sporządzenia raportu dla przedsięwzięć określonych w ust. 8 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 7.
3. Organ właściwy do wydania decyzji stwierdza obowiązek sporządzenia raportu i określa jego zakres po zasięgnięciu opinii:
 - 1) organu ochrony środowiska, gdy dotyczy to decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 1, 2 i 4-7,
 - 2) organu określonego w art. 57, gdy dotyczy to decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 1 i 2.

Z powyższego jednoznacznie wynika, iż w czasie kiedy uchwalony został w/w plan miejscowy obowiązywała terminologia przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Jak wskazał organ I instancji na dzień uchwalenia planu obowiązywały przytoczone przez Państwa Rafała i Ilonę Nawrockich przepisy Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji (Dz. U. z 1998 r. Nr 93 poz. 589).

Należy jednak zauważyć, że ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2001 r. Nr 100 poz. 1085), która weszła w życie w dniu 1 października 2001 r. w art. 4 ust. 2 stwierdzała, że do czasu wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia w przedmiocie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zachowują moc przepisy określające rodzaje inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, wydane na podstawie przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym.

Ponadto w art. 4 ust. 3 określała, że do czasu wydania nowego rozporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2003 r.:

- a) za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 Prawa ochrony środowiska, uważa się inwestycje szczególnie szkodliwe dla środowiska i zdrowia ludzi, określone w dotychczasowych przepisach,
- b) za przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 51 ust. 1 pkt 2 Prawa ochrony środowiska, uważa się inwestycje mogące pogorszyć stan środowiska, określone w dotychczasowych przepisach.

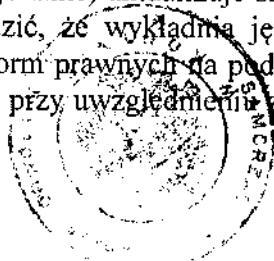
W związku z powyższym zgodzić się należy z organem I instancji, iż nieuprawnione jest twierdzenie, że w okresie uchwalania przedmiotowego planu w prawie krajowym nie obowiązywała, żadna ustawa regulująca zasady kwalifikacji inwestycji jako mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz nakładająca obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Przepisy takie funkcjonowały przez cały okres obowiązywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską. Zakazy zawarte w miejscowym planie i nazewnictwo przy nich użyte w sposób jednoznaczny wskazują jakich inwestycji dotyczą, to znaczy takich, które zgodnie z rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska oraz wymagań jakim powinny odpowiadać oceny oddziaływania na środowisko tych inwestycji, zaliczone są do przedsięwzięć mogących znacząco wpływać na środowisko, wymagają sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub dla których obowiązek sporządzenia raportu może być wymagany.

Z pisma Wydziału Urbanistyki i Architektury z dnia 21.09.2017 r. wynika jednoznacznie, że w trakcie procedury planistycznej kształt projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego, a ul. Zagórowską był uzgadniany z właściwymi organami ochrony środowiska. Po uchwaleniu planu przez Radę Miasta Konina została ona poddana kontroli Wojewody Wielkopolskiego w zakresie zgodności z przepisami prawa. Wojewoda Wielkopolski nie znajdując podstaw do wszczęcia postępowania nadzorczego opublikował w dniu 01.03.2002 r. uchwałę w dzienniku urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2017 r., poz. 1073) ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego (art. 14 ust. 8 w/w ustawy). Przepis art. 87 ust. 2 Konstytucji stanowi, że akty prawa miejscowego są źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Z kolei zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 1 w/w ustawy ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości.

Zespół orzekający tut. Kolegium podziela stanowisko Odwołujących się, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych sformułowano jednolite stanowisko, które akcentuje prymat wykładni językowej aktów normatywnych. Możliwość sięgnięcia po inne dyrektywy interpretacyjne (w szczególności celowościowe, funkcjonalne) aktualizuje się dopiero wtedy, gdy wykładnia językowa „zawodzi”. Można stwierdzić, że wykładnia językowo-logiczna (zwana także gramatyczną) polega na odkodowaniu norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki.

Niemniej jednak trzeba mieć na uwadze, iż nie ma w tym zakresie miejsca na żaden „automatyzm”, każdą sprawę należy rozpatrywać indywidualnie.

W obecnym stanie prawnym obowiązują obok planu miejscowego z 2001 r. postanowienia ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 r., poz.1405 ze zm.), gdzie w art. 59 ust. 1 wskazano, iż przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

W obecnym stanie prawnym obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71).

W tym miejscu przypomnieć należy, iż planowana inwestycja zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 35 i 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71) zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony.

W odwołaniu wskazano, że w planie miejscowym ustalono zakaz lokalizacji inwestycji, co do których powinny być łącznie spełnione obydwie warunki, z uwagi na zawartą w tym postanowieniu koniunkcję - inwestycja musi być na podstawie przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i przepisów wykonawczych do tej ustawy, zakwalifikowana jako mogąca znacząco oddziaływać na środowisko, a nadto musi być inwestycją wymagającą sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. W ocenie Odwoływających się konieczne jest stosowanie postanowień § 2 ust. 2 pkt 2) i § 10 ust. 4 planu miejscowego wyłącznie do tych przedsięwzięć dla których obowiązek sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko wynika wyłącznie wprost z obowiązujących przepisów prawa, a zatem wyłącznie do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowiska (tym samym nie do planowanej Inwestycji). Przedmiotowy zakaz lokalizacji inwestycji, zdaniem Odwoływających się, może dotyczyć wyłącznie takich sytuacji, w których inwestycja mogąca znacząco oddziaływać na środowisko z mocy prawa wymaga sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie), a nie dotyczy sytuacji, w której ten raport jest wymagany jedynie na skutek wydania przez organ administracyjny orzeczenia nakładającego obowiązek jego sporządzenia (jak to ma miejsce w niniejszym stanie faktycznym).

Jak już wskazano wcześniej sprzeczność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może budzić najmniejszych wątpliwości, a jeżeli takie by wystąpiły, to organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej powinien podjąć działania zmierzające do ich usunięcia. Analiza przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania nasuwa jednoznaczne stwierdzenie, że Prezydent Miasta Konina chcąc dokonać prawidłowej oceny zapisów obowiązującego planu miejscowego przeprowadził postępowanie wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym przeprowadził postępowanie uzgodnieniowe z innymi organami oraz wydał postanowienie o obowiązkach sporządzenia raportu. Postanowienie to stało się ostateczne i prawomocne, bowiem Strony oświadczyły o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia.

Odwoływający się wskazują, iż z wykładni historycznej wynika, iż w uprzednio

obowiązującym stanie prawnym regulacja § 2 ust. 2 pkt 2) oraz § 10 ust. 4 dotyczyła wyłącznie tych przedsięwzięć dla których obowiązek sporządzenia raportu wynikał wprost z obowiązujących przepisów prawa. Stan prawny uległ zmianie, jednakże w ślad za tą zmianą nie nastąpiła zmiana uregulowań planu miejscowego mająca na celu wyeliminowanie ewentualnych rozbieżności pomiędzy ustaleniami planu a przepisami z zakresu prawa ochrony środowiska. Dokonując zatem wykładni przywołanych postanowień planu miejscowego nie można pominąć, iż w obecnym stanie prawnym obowiązują obok planu miejscowego z 2001 r. postanowienia ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku oraz Rozporządzenia.

Zdaniem zespołu orzekającego tut. Kolegium stan prawny od uchwalenia planu uległ zmianie jednakże jego ustalenia są nadal aktualne w świetle obowiązujących obecnie przepisów. Brzmienie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 r., poz.1405 ze zm.) wskazuje na przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dzieląc je dalej na zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko oraz potencjalnie znacząco oddziaływujące na środowisko.

Wiadomym jest, że ustawodawca dla przedsięwzięć zawsze znacząco oddziaływujących na środowisko wprowadził obowiązek sporządzenia raportu, a dla przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziaływujących na środowisko nie wprowadził wprost obowiązku sporządzenia raportu. Jednakże w ocenie Kolegium zdefiniowanie zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 2 funkcji wykluczonej dla całego obszaru planu jednoznacznie ustala, że wszelkie inwestycje produkcyjne czy usługowe wymagające sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko niezależnie od tego czy wymaganie to jest obligatoryjne czy fakultatywne są niezgodne z tym planem. Odmienna interpretacja prowadziłaby bowiem do sytuacji, w której przedsięwzięcia dla których obowiązek sporządzenia raportu wynikałby z postanowienia znajdowałyby się w uprzywilejowanej sytuacji względem tych przedsięwzięć które taki raport muszą sporządzić obligatoryjnie.

W świetle powyższych ustaleń stwierdzić należy, że przedsięwzięcie polegające na budowie stacji paliw płynnych wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o numerze ewidencyjnym 2154 położonej w Koninie w obrębie Przydziałki, jest niezgodne z § 2 ust 2 pkt. 2 oraz z § 10 ust. 4 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina, w części dotyczącej obszaru między ul. Dmowskiego a ul. Zagórowską.

Ponieważ lokalizacja przedsięwzięcia nie jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405) należało odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stanowisko zawarte w odwołaniu stanowi zatem próbę polemiki i podważenia niekorzystnej dla strony decyzji nie znajdując jednakże, jak wyżej wskazano, uzasadnienia w powołanych przepisach. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ szczegółowo dokonał analizy prawnej wykazując niezgodność planowanego przedsięwzięcia z zapisami planu miejscowego, co było istotną i decydującą okolicznością do wydania kwestionowanej decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Każdy, kto ma w tym interes prawny może decyzję zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, z powodu jej niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem tutejszego Kolegium.

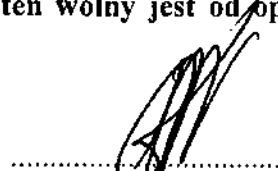
Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania

administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koninie wskazuje, że na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193 ze zm.) wysokość wpisu od skargi na decyzję wynosi 200 zł.

Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych albo o przyznanie prawa pomocy. Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369) prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Stosownie do art. 243 § 1 prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Sylwia Mazurek -Kowalska

Małgorzata Kierczyńska

Krzysztof Nitecki

Otrzymują:

1. radca prawny Katarzyna Konieczny z Kancelarii Radcy Prawnego Joanna Szanser - Smagacz, al. Płk Wł. Beliny - Prażmowskiego 14/2, 31-514 Kraków,
2. Pani Ilona Nawrocka prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą R&I „Nawroccy” Rafał Nawrocki i Ilona Nawrocka s.c. ul. Poli Gojawiczyńskiej 9, 62-500 Konin,
3. Pan Rafał Nawrocki, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R&I „Nawroccy” Rafał Nawrocki i Ilona Nawrocka s.c. ul. Poli Gojawiczyńskiej 9, 62-500 Konin,
4. Pan Zbigniew Marczak, zam. ul. Stodolniana 25, 62-500 Konin,
5. Pan Kazimierz Kowalski, zam. ul. Stodolniana 91, 62-500 Konin,
6. Hydrant Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych i Melioracyjnych Sp. z o.o. ul. Stodolniana 91, 62-500 Konin,
7. Wydział Gospodarki Nieruchomościami, Urząd Miejski w Koninie plac Wolności 1, 62-500 Konin,
8. Prezydent Miasta Konina